

VDH Kringgroep Schijndel

Al vijftig jaar een hechte club

SCHIJNDEL - Met een jubileumwedstrijd en een receptie vierde VDH Kringgroep Schijndel op 25 mei het vijftigjarig bestaan. Op de fraaie locatie aan de Dakotaweg op de Vlagheide vertellen voorzitter Dick Zevenbergen en accommodatiebeheerder Mari van de Mee over hun bijzondere band met de vereniging voor Duitse herders.

Daar moest wel iets tegenover staan. Zo zijn we hier beland."

De gebouwen stonden er, maar er moest heel veel gebeuren. "Er lag een grote vijver, en tegen het hoofdgebouw lag een wal van zand. Het terrein hebben we laten doen, de rest hebben we bijna allemaal zelf gedaan. Acht maanden lang zijn we iedere zaterdag bezig geweest."

Door Jan van Alphen

Waar veel hondenclubs zich moeten behelpen, zit de Schijndelse Kringgroep er prima bij. Het terras geeft uitzicht op een uitstekend onderhouden sportterrein. Sproeiers beregenen op deze zonovergoten dag het strakke gazon. De accommodatie is gevestigd op een van de voormalige MOB-complexen van Defensie. De club beschikt over een clubgebouw met kantine en bestuurskamer, en twee bijgebouwen. Voor kinderen is er een speeltuintje aangelegd. Maar ook de Kringgroep is klein begonnen, zegt Mari van de Mee. "We zijn hier negen jaar geleden gekomen. Daarvoor zaten we op Duin achter Ben Evers. We zijn begonnen met een klein hokje. Gas, water en licht was er niet. Vooral in de winter was het afzien." De grond was eigendom van de club. "De gemeente wilde de grond voor uitbreiding van het industrieterrein.

Lage drempel

Het ledenaantal schommelt tussen de vijftig en zestig. Zij komen overal vandaan. Dick Zevenbergen woont zelf in Breugel. Met een onderbreking is hij sinds 1972 lid, en drie jaar geleden werd hij voor de tweede keer voorzitter. "Bij onze club worden alleen Duitse herders getraind. VDH heeft een landelijk bestuur. Daaronder komen de provinciale besturen en de kringgroepen. Wij moeten ons houden aan de landelijke richtlijnen. Zo is er een vast trainingsprogramma. Dat geldt overal, of je nou in Duitsland of Amerika komt."

Het klinkt allemaal streng en gestructureerd, maar de club heeft een lage drempel, benadrukt Zevenbergen. "Iedereen is welkom. Een aantal van onze leden beoefent wedstrijdsport op hoog niveau. Op het afgelopen Brabants kampioenschap haalden leden van onze Kringgroep de eerste,

Dick Zevenbergen met Deros en Mari van de Mee

tweede en vijfde plaats. Komend najaar is het WK in Amerika. Nederland mag tien deelnemers afvaardigen. Van onze club zijn er nog drie leden in de race. Maar we hebben ook genoeg leden die voor hun eigen plezier hun pup willen trainen. Voor elke hond hebben we een instructeur binnen de club."

Duitse herders zijn bij uitstek geschikt als werkhond, zegt Zevenbergen. "Ze heb-

ben een enorm uithoudingsvermogen. Een goede hond kan zo 20 kilometer draven. Daarnaast zijn ze heel intelligent. Ze pikken snel iets op en zijn makkelijk af te richten."

Kynologie

Zelf concentreert Zevenbergen zich vooral op kynologie, de wedstrijdtak waarin naast het karakter sterk wordt gelet op de bouw van de hond. De laatste jaren boekt hij uitstekende resultaten met zijn reu Deros van

Dan Alhedy's Hoeve. Een goede hond is weer gewild als dekru. Maar daar moet je je niet blind op staren, aldus Zevenbergen. "Mensen zeggen weleens dat een goede reu veel geld oplevert, maar als je alles optelt moet er vaak geld bij. Als je met een hond naar de top wilt, moet je je overal laten zien. Ik heb drie keer meegedaan aan de Sieger Zucht-schau in Duitsland, zo'n beetje het wereldkampioenschap voor fokhonden. Je

bent zo duizend euro kwijt voor inschrijfgeld, de reis en het verblijf. Dan moet je ook nog iemand meenemen die de hond 'brengt', want het is niet de gewoonte dat de eigenaar zelf met zijn hond loopt bij de keuring. Ik heb in een jaar weleens 20 duizend kilometer gemaakt." Maar plezier in de hondensport staat voorop. Deros is inmiddels zes en begint voor topwedstrijden te oud te worden. Straks mag hij van zijn oude dae eenieten.

Tegen die tijd haalt Zevenbergen weer zijn volgende pup in huis.

Werkdagen

Schijndelaar Mari van de Mee is zeker drie dagen per week op de accommodatie te vinden, maar een hond heeft hij nooit gehad. "Ik werd door een bekende gevraagd of ik de kantine wilde doen. Ik weet nog dat ik op sollicitatiegesprek moest komen bij Ad en Mia Dekkers (de oprichters van VDH Kringgroep Schijndel, red.). Mia zei dat ik drie maanden proeftijd kreeg. Ik heb geantwoord dat dat andersom ook gold. Als het niet beviel was ik weer weg."

Inmiddels heeft hij er 25 jaar op zitten. "Twintig jaar heb ik samen met mijn vrouw Clara drie dagen per week de kantine gedraaid. Toen er kleinkinderen kwamen is zij gestopt. Nu doe ik het zelf. Andere leden helpen mee volgens een dienstrooster."

Behalve voor de kantine is Van de Mee ook verantwoordelijk voor het onderhoud van de accommodatie. Ook hier staat hij er niet alleen voor. "Twee of drie keer per jaar organiseren we werkdagen om hekken te snoeien, sloten schoon te maken, groot onderhoud te plegen en te schilderen. Als je de zaak niet bijhoudt, verslonst het snel. Maar het ligt er prima bij. Dat heb je met een hechte club."